

Calla, Càndida, calla!

Maite Carranza

Il·lustració: Ona Cauassa

Els pares de la Càndida l'han enviada a passar l'estiu a un poble del Penedès, amb l'àvia i els seus germans. La Càndida creu que no ho podrà suportar...

I la ceba va anar a petar a la paella, li va esquitxar la samarreta i l'hi va omplir de llàn-ties i condecoracions. Mala sort. Va regular el foc com li deien les senyores i va observar encantada com la ceba blanca s'anava coent. Era veritat que es tornava rossa.

—Ara les patates.

—Però acosta-t'hi més o t'esquitxaràs un altre cop.

—Sense por.

I s'hi va acostar sense por fins que va sentir una fiblada.

S'havia fregit un dit.

—Aii! —va cridar xuclant-se'l.

Amb les tiretes a dos dits de la mà esquerra i la mà dreta empastifada de pasta de dents va agafar un altre cop el cullerot de fusta. Concentrada com estava en la paella va sentir, però, el xiulet inconfusible del seu mòbil. No se'n va poder estar.

—Ara torno! Vigileu-me-les.

Amb sis senyores amatents a la cuina, les seves patates estarien sanes i estèlvies.

La Càndida, al menjador, va llegir a correuita els missatges que anaven arribant. Les seves amigues estaven esverades.

Febrònia: Càndida! Sorpresa!

Sònia: La Cuca ha tngut 1 idea!

Cuca: Fliparàs

La Càndida va tremolar, si era una idea de la Cuca fliparia de ben segur.

Febrònia: Vindrm a celebrar l festa de pijames l teu poble

Sònia: A casa la teva iaia

Febrònia: I coneixerem ls teus amics

Cuca: I el teu nòvio

Va tancar el mòbil. No volia ni podia llegir més. HORROR. Havia subestimat la Cuca Rossell per culpa de la seva megalomania. Per què havia hagut d'inventar-se que el poble era guai, divertit i ple de nois guapos? Si la veiessin en aquell precís moment, preparant una truita de patates amb sis septuagenàries manaires, es pixarien de riure. Era una estúpida.

—Càndida!

—Nena!

—Corre!

—Les patates!

Només faltaven les punyeteres senyores amb les maleïdes patates.

Tanmateix, quan va entrar a la cuina no s'ho podia creure. Les seves patates estaven negres com una fuita de petroli al mar del Nord. Cap de les cinc amigues de la seva àvia ni la seva àvia, tot i que feien cara d'amoïnades, no movia ni un dit. Quina barra!

—S'han cremat.

—Afanya't, treu la paella!

La Càndida va agafar la paella amb mans tremoloses i la va deixar sobre el marbre. Tot plegat desprenia un fum negre i espès. No entenia res.

—Però, però... si éreu aquí! Per què no les heu remenat?

—Les bases del concurs ho prohibeixen.

—I tancar el foc també?

—També.

—Ningú no pot tocar la truita d'una altra concursant.

La Càndida no tenia paraules. Havien deixat morir sàdicament la seva pobra truita.

I, sobtadament, va sentir pena per les seves pobres patates indefenses, que havien agonitzat i havien mort sense rebre cap ajut. Eren tan desgraciades com ella. Aleshores va esclatar en plors i sis parells de mans la van consolar.

—Au, au, que no n'hi ha per a tant.

—Vinga, dona, és la teva primera truita.

—La segona et sortirà millor.

Va atacar el segon intent de truita amb fúria. Aquest cop només es va tallar en un dit, però en canvi va patir dues cremades lleus. Una a la panxa.

—No has de dur samarretes tan curtes a la cuina.

—Au, posa't un davantal. [...]

Abans, però, havia de concretar la idea que se li havia acudit en el moment fatídic.

Va córrer cap al menjador i va teclejar furiosa en el seu mòbil:

Càndida: Ho sento mlt, la meva iaia, que s molt antipàtica, no vol convidar gent a casa. L'he intentat estovar, xò no hi ha hagut manera

No hi ha excusa millor que donar les culpes als altres. L'excusa de la seva àvia era una molt bona excusa, perquè cap de les seves amigues no la coneixia i podien suposar que, tractant-se d'una senyora gran que vivia sola en un poble, tenia molt males puc-ces.

Era versemblant, convincent i contundent.

No hi hauria festa de pijames perquè la seva iaia odiava les noies joves.

Llestos.

Les mostres de condol van arribar de seguida.

Sònia: Ohhh! Kina llàstima!

Cuca: Hauria stat guai!

Febrònia: Jo ja havia convençut els meus pares!

Pepa: Mala sort!

Carmela: La meva grandma tampoc nom suporta

La Càndida va tornar cap a la cuina trepitjant fort. Ho havia solucionat en un pis-pas. Li havia costat una truita, però això rai. En faria una altra.

1 Contesta:

- a Què està fregint la protagonista del text?
- b Per què duia la mà dreta empastifada amb pasta de dents, la Càndida?
- c Per què la Càndida se'n va anar de la cuina?
- d Amb què es va trobar, la Càndida, quan va tornar a la cuina?
- e Com va reaccionar la Càndida?
- f Com va resoldre la situació amb les amigues?

2 Cert o fals?

- ☐ La Càndida cuinava per a un concurs.
- ☐ L'àvia i les seves amigues l'aconsellaven.
- ☐ La Càndida s'ho estava passant molt bé al poble de la seva àvia.
- ☐ Al poble hi havia molts nois guapos.
- ☐ La Càndida se sentia orgullosa d'estar rodejada de senyores grans.
- ☐ L'àvia de la Càndida era molt antipàtica.
- ☐ La Càndida volia fer enveja a les amigues amb les seves mentides.
- ☐ La Càndida va tornar tremolant cap a la cuina després d'enviar el missatge a les amigues.

3 Fixa't en els elements de la narració i tria l'opció correcta en cada cas:

En la narració, les amigues de la Càndida són personatges...

- ☐ ...principals.
- ☐ ..secundaris.
- ☐ ...avorrits.

El narrador del text...

- ☐ ...explica la història en primera persona.
- ☐ ...explica la història en tercera persona.
- ☐ ...explica la història en plural.

Els fets de la lectura tenen lloc...

- ☐ ...a casa de la Càndida.
- ☐ ...a casa de les amigues de l'àvia de la Càndida.
- ☐ ...a casa de l'àvia de la Càndida.

Les amigues de l'àvia parlen un llenguatge...

- ☐ ...familiar.
- ☐ ...formal.
- ☐ ...científic.

Quan les amigues de la Càndida escriuen els missatges...

- ☐ ...no compleixen la normativa ortogràfica.
- ☐ ...simplifiquen el llenguatge escrit.
- ☐ ...fan servir un llenguatge formal.

Nom Data

4 Què et sembla la relació de la Càndida amb les seves amigues? Parla amb els companys i les companyes del que fa:

- Què hauries fet tu?
- Quina relació tens amb els teus amics i les teves amigues?

Preparem la lectura en veu alta

5 Treballeu de tres en tres per preparar la lectura del text tenint en compte tot el que heu exercitat sobre la veu. Podeu tornar a veure el vídeo [La dicció i la veu](#).

- > **ORGANITZEU EL TEXT** marqueu les diferents parts per saber amb quina emoció començar i amb quina acabar.
- > **SUBRATLLEU** en el text els fragments en què caldrà matisar les intervencions dels personatges i parreu de com fareu aquest matís en llegir. Recordeu que no cal canviar la pròpia veu.
- > **PRACTIQUEU** la lectura i comenteu què us cal millorar i què és el que ja feu correctament. Podeu fer més d'una lectura fins que ho feu amb seguretat. Us heu de fixar sobretot en l'amplitud i en com projecteu la veu i en els matisos que doneu a les intervencions dels personatges.
- > **DECIDIU** qui llegirà davant de la resta de la classe.

Valorem

6 Com ho hem fet?

	MOLT	FORÇA	GENS
Heu entès el text abans de fer-ne la lectura en veu alta?			
Ha estat fàcil organitzar el text per llegir-lo en veu alta?			
Heu fet exercicis per preparar la veu abans de llegir?			
Heu projectat la veu de manera que tothom us sentia bé?			
S'ha notat quan cada personatge parlava?			
Heu pogut seguir bé la lectura en veu alta dels companys i les companyes?			

Nom

Data

7 I tu, com ho has fet? Puntua de l'1 (poc) al 5 (molt).

- T'han agradat els jocs per conèixer la teva veu? 1 2 3 4 5
- T'han servit per conèixer millor la teva veu i preparar-la? 1 2 3 4 5
- Has entès el text fàcilment? 1 2 3 4 5
- Creus que és important organitzar el text abans de llegir-lo en veu alta? 1 2 3 4 5
- Has projectat la teva veu horitzontalment? 1 2 3 4 5
- Trobes que has fet una bona lectura en veu alta del text? 1 2 3 4 5

8 Escriu una cosa que hakis de millorar de cara a properes lectures en veu alta:

.....

Nom Data